

بۇنى كەپاپ نەبوو، كەر داڭىرىدىن بۇو

(ف. یہ شیمان)

دهزانی. ویستم کاری بکه و خیزان
دروست بکه. هندی له ناسیاوان
ریگه‌ی شوروپیایان پی نیشان دهادام.
بلام من حزم به ثورپیا ندهد کرد،
دهمویست له کورستانتی ثازد بشم و
بمرم. له ریگه‌ی دوستانه وه خوانینی
چنگک کرد. به روالهت روشنیرو ریک و
پیلک بیو. حری به هنده دران ندهد کرد.
ده یگوت: به و مرجه شووت پیده که‌م
که له شاره دورنه که ویته وه له نزیک
دایک و برآکاندا بزیم. من به مرچی
ئو کچه رانی بوم و به لیتن دا هیچ کات
دوورنه کو وینه وه له دایک و برآکانی ئو.
عه لقه گورپرایوه، ماره بپرا، ثالتنون و
پیداویستیه کانی دیکه‌م بو کری.
هرچی پولو پارمه هه بیو لای ئه و م
دانابیو، به بیانوی نه بیونی خانوییکی
باش گواستنوه و زه ماوهندی
به دواهه خست. کاتی منی ده بینی، وه ها
پیزی لیده نام و خوش ویستی پیشان
ده دام، من له دلی خومه وه دمگوت:
ئیتر ناسووده ده زیرم و خیزانیکی
به ختنه وه پیکده هیتم. برایه کی
ده ستگرانه کم له هنده دران ده زیا. من
نه بمبینی بیو. یه ک دووجار به تله فون
قسمه له گهله کرد بیو. گوتی:
حaze که مه تامن دیمه وه نیوه
زمماوهند مه که ن، چونکه من
براگه ورم و حaze که م بو خوّم
به شداری له زه ماوهنده که‌ی بکه،
چونکه تهیا ئه و خوشکه مان ههیه و
زدمان خوشده وی. ئیتر بیانوی
زمماوهند بیو به دووان، خانوی باش و
هاتنه وهی برآکه‌ی. دواز سیاتر له یه ک
سال چاوه روانی، برآکه‌ی گهایه وه.
مروقیکی هیمن و له سه رخوبیو، که م
دوو بیو. ده یگوت من بو خوّم خانوییکی
باشتان بیو به کری ده گرم، له بی تو
ئاگات له دایک و برآکانم بی. من
به وقسانه دلخوشتده بیو. یه ک
دووجار به بیه که وه نانمان خوارد. ئه و
خریکی سه ردانی خزم و ناسیاوانی
خوی بیو، منیش له گهله به کیکی تر
خریکی کارکدن و باز رگانی بیو.
چاوه روان بیوم برآکه‌ی خانوی پیدا

سے رفکردووو. ئەگەر من نەبان
لەوانچىيە دە سال زېنغانىان بە تەنگەوە
وەددەنا. من دەمزانى قىسىەكانى راست
تىن. لە رىيگى خزمەكانىمەوە، وەلام
بۇ ناردىبوو، ئۇ گوتتوبۇ گيرانى ئەوج
پەيووهندىكى بە منهەو ھەيە؟! ھەر
كاتى ئازاد بۇو، حىسابى خۆمان
دەكەين. نۆزىم هيتناو بىردى، سەيرىم كرد
دەيەوي پارەكەم بخوات و نا ئومىيەم
بكتات. من بۇ ترسانىنى ئەو، وام
پېشاندا كە بېپىرىشكى گۈورەي حىزىنى
ئەم مەسەلەيە دەزانى ئەو پېشتىۋاتىم
لى دەكە. كاتى ئاواي ئەو بېپىرسەم
ھينا، ئەو شلى كىردى بەلەننى دا ھەر
ھېچ نەبى سەرمایەكە خۆم
پېبداتىوە. من بە سەرمایە راپى
نەبۇوم پېش گىرتنم، دەمزانى چەندىمان
قازانچىكىدۇسو، داواي بەشى خۆم
دەكەرد. دواي بىننەو بەردەكى نۆزىم
لەسەر بىرېك قازانچى رىيتكەوتىن. ئەو
گوتى: جارى پارەم لە دەست داتىيە،
دەبى ماوەيەك دەرفەتم بەدەتى تا
سەيارەو خانووەكەم دەفرۇشىم.
نۇزىكى ۲۰ روژ لە هوتىل مامەوە. ئەو
جارە وەك جارى يەكەم نەبۇو، شەوانە
ئاسايىش دەھانتى سەر هوتىل و داواي
ناسىنامىيان دەكەرد. كە زانزا من خەلکى
شار نىيم، چەند رۇزىكى لەمۇ راكىرامو
ئاڭا داركىرام كە دەبى بە زووتىرىن كات
ئەو شارە جىيەتلىم. مەمەستى هاتنم
باس دەكەرد، بەلام ئەوان بايەخيان
پېتىن دەدا، دەيانگوت يان دەبى بەلەن
بەدەي كە دەرۋىيەتەوە، يان دەتەنگىن و
خۆمان دەتبىيەنەو سەر سنۇورى.
بەلەن ئەن ئەن دەرپولەكەم
وەركەمەوە، دەرۋەم. سەرەن دىجام ئەو
بېر پارەيەم وەرگەرت، بە نىيازىبۇم
بىچە شارىكى تىر، يان بىچەم پالپاشتى
حزب و رىتكەراپىكى لاي خۆمان بەمېنەم و
دابىنىش. ناسىواپىكى هاواكىرى كىرمۇ ئەو
گرفتەي بۇ چارە سەر كىرمۇ كە تامىرن
سۈپىاسى دەكەم و لە چاڭكە دەرتاچم.
من حەزم بە گەرانەوە بۇ زىتىدى لە
دايىكىبۇون، نەدەركەدەوە، ھەممۇ گۈندو
شارىكى كوردىستان بە زېيدو شارى خۆم

دا به لام که س روی خوشی پیشان
نه دام. ئه وانه‌ی لای خومان داواي
که فیل و پالپشتیان لیده‌کردم، من بوم
پهیدا نه کران. ئه وانه‌ی باشموریش به
بیانوی جوزاچور و هریان نه دگرت. له
ریگه‌ی ناسایوه تازه‌کمان کابراهی کم
ناسی که خوی به بازگان پیشان
ده دا. له گل ئو دهست به کار کردن
کرد. ناردم له مالله و ۲ میلیون تهمه‌من بو
کرد. ناردم له مالله و ۲ میلیون تهمه‌من بو
هات. ئه وکاته دینار له برآبته رتمندان
نذر بی نرخ و ئه رزش بمو. دو میلیون
پولیکی حیسابی بمو. ماوهی چهند
مانگی به خیر گوزه‌را. روژتیکان
به مه‌ستی و درگتنی ئو بارانه‌ی له و
دیوه‌وه بومان دههاتن، له مه‌رز نزیک
که توچه‌وه. نازامن پلان بمو یان
ریکه‌وت، له داوی سوپا که‌تو و کیرام.
به قمه‌تی سنتور به زاندرز په یوه‌ندی
گرتن له گل دژه شورش زیندانی کرام و
سی سال به هیچ و خواری له تهمه‌من
رویشت. نامه‌وه باسی گیران و دادگه و
زیندان و ئه شکنجه‌بکام، چونکه لام
وایه هه مومنان ئه و چیروکانه‌مان
بیستووه دواي نازاد بمومن له زیندان،
ماوه‌یک له زیر چاودیزی دابووم. نذر
به پاریزده‌وه هنگاوم هله دهه‌تیانه‌وه.
به لام به دواي ده‌رفه‌تیک ده‌گه‌کام که
خوم بگه‌یه نه‌وه شویتی کاره‌که و
هر هیچ نه‌بی پاره‌کانی خوم
و درگرم‌هه و. به و نیازه‌وه رووم له
باشموری نیشتمان کردده‌وه، نذر به
ئاسانی گاشتموه کونه هه‌وار. کاتئ
شه‌ریکه‌کام چاوی پیتم که‌وه نذر
به‌گه‌رمیوه باوه‌شی بو گرفته‌وه. شه و
میوانی ئه و بوم، تا دره‌نگ دوو به دوو
دانیشتن و باسی گیران و زیندانم بو
گتیاوه. ئه و دلگه‌رمی ده‌کردم و
ده‌یگوت: نه جووه بچی، لبره‌وه دهست
پینده‌که‌نه‌وه، و دک برا کارده‌کین. من
نیازی کارکردن نه‌بمو، ده‌مویست
پاره‌که‌ی خوم و درگرم‌هه و بو خوم به
دواي زیانیکی ناسووده بگه‌ریم.
سره‌تا که‌وه منجه منچو و گوتی: به
هوی گیرانی تسووه من نذر زینان
لیکه‌تووه. به دواي تو گه‌رام و پاره‌کم

نوینه‌ریکی خه‌یالی کورد له په‌رله‌مانی سوید

قاسم رہیانی

دیاردهی شووکردن به ههنددهرانی

به فراو جه لال سالج

سده ره رای تُو و گشت ئیمکانیاتەی لە بەر
دەستیانە بىٰ خانفە يان وەك ئەندامى
سەرەتايى ئۇ خانفە يان وەك ئەندامى
پەرلەمانى سوپىد ناساندۇو؟ بېڭۈمان
ھەر مەھىستىك لە پاشتى ئۇ بۇختان
بەخۆكىرىدىنىنى، زەرەریكى نۇزى بىز
مەتمانىي ئىتىوان كوردى ھەندەران
دا مادەزگا كاكانى دەولەتى و نادەۋەلتى
باشدورى كوردىستان بە تىايىتەت و ھەموو
كوردىستان بە گشتى ھىيە، بە ھەمان
شىئوھەش بلاڭ كاراواھ و رۇزىنامە و رادىيۇ
تەلە فەزىيونە كانى ناوهەوەي كوردىستانىش
لەپىش چاۋى خەلک دەخاوا درەتىگى و
شكو گومان لە دەلى خويىنەر يان بىسەر
يان بىنناراندا دروست دەكتا. بېنگە
لەھەموو ئۇوانە

ئۇ شىيە كاره لەكەل بناخە
 رۇنامە وانى دىزايەتى ھېيە. ئۇ كاره
 بىيىت بە ئاكادارى دەركاكانى سويد بىكا
 يېڭىلە زەرەر هېيچ ئاكاپىتىكى ترى بۇ
 كوردە كان بە دواوه نابى. هەرچەند
 لەوانى يە ئۇ چەشىنە خۇھە لاؤەسپىنائە
 سزاى قانۇنۇنىشى ھېبى. مروۋە بىر لەوه
 دەكانتوھە كەتىستاكە ئۇ و خانە كوردە
 يېگوتە ئى خۇرى بۇ ئەنجامدانى
 "پۈرۈزە" ئى خۇرى يارمەتى لەپەرلەمانى
 سويد وەردەگىرى، ئىتىر چارەنۇرسى ئۇ و
 پۈرۈزە يان پۈرۈزەن چىيانلىدىتىۋە؟ ئاخۇ
 بۇ يارمەتىدانى ئىنى لېقەموايو كورد،
 مروۋەر دەمىي ناوى ئەندامى پەرلەمانى
 سويدىلى كەلسەرىپى ھەتا پۈرۈزە كە بېروا
 بىنكەوبىت.

نه دوو هه لبزارنه دا هيچ هه لبزاردينيکي
ترنه هاتونه شاروه. كه چاويش له
ليستتي په رله ماني پيتشوش دهکه،
هه مدیسان ناوی تافقه له کوله که هي
تهريشا نبيه. له سه رانسنه رهه ميژوو
په رله ماني سويده دا تهنيا زنه کورديك له
دهرهه کانه پيتشووده ووك نويتهه ره
له دوو روژنامهه چاپکراوی
باشوروی کورستاندا، خاتونويکي
چالاکي بواري مافي زنان بدداوی تافكه
سایر ونوږي هه له ګهان کراوه له
وتووړهه کاندا خروي وهک هه ندامي
په رله ماني نهه ولاته" واته سويده، به
روژنامهه ناساندوروه. له روژنامهه ناسو
ڏهاره (۲۳)

سیشمه مه ریکه و تی ۲۰۰۴/۱۱/۳۰
ل. ۲۰) از روزنامه میدیا زاره، ۱۱۶،
رئی پستچ شه مه ریکه و تی ۷/۱۵/۷
۲۰۴ ل. ۷/۱، تا فگه سایر چه ختنی
کردوهه سره نه و خاله که نه و نهندامی
پرله مانی سویده. تنهانه له
راپورت که روزنامه ئاسودا له زمان
تا فگه سایر ووه هاتوه: که بینیم
ریخراوه کانی ژنان و حکومه تی هه ریم
شتیکه نه و تو بو ژنان ناکات بیرم له و
کردده به هاوکاری پرله مانی سوید
ب میمه ک دابنیمه به تابیه. که خونه له

A woman with long, wavy brown hair is sitting on a dark, flat surface, possibly a bed or a couch. She is nude and is holding her head in her hands, with her fingers interlaced. Her body is angled away from the viewer, and she is looking down at her hands. In the upper right corner of the frame, a large, bright, full moon is visible against a dark, clear sky. The lighting is soft, creating a contemplative and intimate atmosphere.

که سیکه و دانیشین که له نه و پوپایه
که سیک هله بثیری له شاره که خوتدا
زور باشتره لوهه که له نه و پوپا بیت
کار کردن له ههر شوینیک بیت و هک
یکه چ له شاره که خوت یا له
ولاثیکی تر له کوتایدا دوا ده کم له
کچان و گهنجانی شاره کم با چیتر
هنده ران نه بیته هوی سه ره کی بو
دروستکردنی زیانی هاو سه ری یان
هله له تاند نیان چونکه دل له همه ر
شوینیک بیت هه خوشی ده بیت
به مر جیک خوت زیانی خوت دابین
بکی به ریک و پیکی.

نه مروز نزدیکی نزدیکی کچانی
شماره که مان به دهست
کورانی هندرانی و بمهستی
بردنیان بوزهند ران ده تالین و خویان
تووشی نهاد و باره گرانه کرد ووه ،
دهستخه پوکراون . من وک خوم
ئامازه م پیکر دووه ئه دو ساله ب
دیار کوپیتکی ناسیا خوی خومه و دانیشتم
بمهستی نهاد ووه که بمبات بوزه
هندران ، بونی بهم زهواجه رازی بوم
کچی تا نیستاش هر بیانوم بوزه
نه هیئتی و ده لی ناتوانم رانکیشتم و
ئیستا منیش لمه زیارت تهمولی ئه
وه زنگ ناکم بپیراری جیابونه ووه
ه تاهه تایم داوه بپیرارددهم که قفت
بنانوی هندران ووه هله خله لیتیم . به
کچانی شاره خوش ویسته کم ده لیتیم
نه گره لوه لاتنه که خوتدا هاوسره
دروست بکی نزد باشتره له ووه که
زمماهوند له گهله که سی بکی که
له نه ورویابت . نه وی نه لاتنه خوت و
نه زمانی خوت ، نه کرد ووه و پوشتیان
وهک لاتنه کی توته ، هر لبه رئه
هویانه نزدیکی ئه و کسانی که
زه واجیان کرد ووه بوزه پیریا و لوهی
نیشته جی بون جیابونه ووه له گهله
هاوسه رکه کیدا پوی داوه و نزدیکی
گنجه کامنان بوزه په نه نه بمر
هندران لبه رئه ووه هاوسه ریکی
چوان هلبزین و پیداویستیه کانی
خویانی پیدابین بکن چونکه لیره
و زعی مادیان باش نیبه که زیانی